AMIGOE DI CURAÇAO

WEEKBLAD VOOR DE CURAÇAOSCHE EILANDEN.

Dit Blad verschijnt elken Zaterdag.
Abonnementsprijs voor Curaçao, Bonaire en Aruba per drie maanden fl. 2.— met vooruitbetaling.
Voor het Buitenland per jaar fl. 10.—
Afzonderlijke nummers fl. 0,25.
Prijs der Advertentiën van 1 tot 7 regels fl 0,50. voorelken regel meer fl. 0,07½.

BUREAU VAN DIT BLAD
PLEIN VAN PIETERMAAI, N° 129.
UITSLUITEND AGENT VOOR EUROPA:
P. JOLY & J. MARTIN,
66, RUE LAFAYETTE. PARIS.

E Courant aki ta sali toer dia Sabra.
Su prijs di Abonnement ta fl. 2.— pa tres luna, pagar padilanti.
Pa lugarnan foi Curaçao, Bonaire i Aruba fl 10.— pa anja.
Un number só fl. 0,25.
Un annuncio di 1 té 7 regel fl. 0,50 cada regel mas fl. 0,07½.

MAC-MAHON.

Nauwelijks heeft de zich het graf over generaal Miribel gesloten, of weder ontvalt aan Frankrijk een held, in wien het stempel van katholiek diep gedrukt stond: maarschalk Mac-Mahon. Ondanks den arbeid, die het bezoek der Russen den franschen bladen bezorgt, vinden zij toch nog den tijd, om eenige waardeerende woorden aan de nagedachtenis van den grooten veldheer te wijden. Over zijn levenshistorie en dood stippen wij eenige bijzonderheden aan.

Merie Edmé Patrice Maurice de Mac-Mahon werd den 28n November 1808 te Sully geboren uit een oudiersch geslacht. Hij bezocht de militaire school te St. Cyr en werd in 1830 als luitenant benoemd bij de huzaren. Als ritmeester werd hij naar Afrika overgeplaatst, onderscheidde zich in 1837 bij de bestorming van Constantine, werd in 1845 tot brigade-generaal en tot gouverneur van Oran benoemd. Tijdens den Krim-oorlog was hij divisie-generaal in het legerkorps van Bosquet, en nam hij aan de bestorming van den Malakoff-toren deel. In den oorlog van 1859 tegen Oostenrijk voerde hij zelf het bevel over een legerkorps en in den slag van Magenta was aan zijn beleid de overwinning te danken. Nog op het slagveld werd hij door Napoleon III tot maarschalk van Frankrijk en tot hertog van Magenta benoemd. Ook aan den slag bij Solferino nam hij een werkdadig deel. In den Fransch-Duitschen oorlog wist hij met zijn oude dapperheid den slag bij Wörth tot een der meest verwoede veldslagen te maken, doch door overmacht gedwongen moest hij terugtrekken. Met het overschot van zijn leger werd hij naar Sedan gedrongen. Hier werd krijgsgevangen gemaakt en naar Duitschland gevoerd.

Aan zijn bekende dapperheid en zijn ouden krijgsroem had hij het te danken, dat hij na het sluiten van den wapenstilstand niet van „veraad" werd beschuldigd en zelfs met het bevel over het leger van Versailles werd belast, dat de Commune in Parijs moest onderdrukken.

Zijn loyauteit en politieke neutraliteit deden hem de geschiktste persoon schijnen voor het presidentschap der Republiek. Mac-Mahon werd na den val van Thiers tot president benoemd. Wegens een ontwerpbesluit van zijn republiekeinsch ministerie, waarin verschillende zijner oude strijdmakkers tot onslag werden voorgedragen, trad hij in 1879 af. Sedert dien tijd heeft hij zeer teruggetrokken maar tevreden en gelukkig geleefd.

J'y suis, j'y reste had hij gezegd in zijn historisch geworden laconiek telegram na de bestorming van den Malakoff-toren te Sebastopol, en steeds is hij zich zelven in alles gelijk gebleven, zoodat ook in alle andere levenstoestanden dat karakteristieke woord: "Ik ben er, ik blijf er" op hem kon worden toegepast.

Vrij van alle grootspraak en bluf deed hij stil en streng zijn plicht. Ook toen hij tot de hoogste waardigheid van president der Republiek geroepen werd, wees hij eenvoudig op zijne sabel, als waarborg voor de handhaving van orde en rust in den lande, doch voegde er bescheiden bij, dat hij geen staatsman" was maar enkel een eerlijk soldaat," die de wetten der nationale vergadering zou doen uitvoeren.

Hij was en bleef soldaat: hij was en bleef conservatief; hij was en bleef monarchaal in zijn hart, maar was en bleef ook trouw aan zijnen plicht om de republiek te handhaven, wier president hij was, en kon dus voor een *coup d'état* tot herstel der monarchie niet overgehaald worden.

En toen hij na zijn vierjarig presidentschap in het particuliere leven terugtrad, was en bleef hij al wederom dezelfde: hij vervulde niet de wereld met klaagliederen gelijk Bismarck, maar was en bleef de door alle partijen geëerbiedigde roemrijke soldaat.

Hij "was en bleef": maar Dinsdag, den 17n October toen — wonderlijke samenloop der dingen — geheel Parijs de Russen met gejubel ontving, en nu er van den Malakofftoren in de verte niet meer gerept mocht worden, is hij heengegaan.

Stichtelijk, als van een echt christen, was zijn sterfbed.

In den ochtend van dien dag werd de pastoor zijner parochie op het kasteel de la Forest (Ten Bosch) bij den zieke ontboden. De maarschalk herkende den priester terstond en drukte hem innig de hand. Daarna verwijderde zich eenieder, en de stervende sprak zijne biecht. Na afloop hiervan opende de priester de deur, de hertogin, de familie-leden en de bedienden traden binnen, en onder hun snikken werd den stervenden hertog van Magenta het laatste Oliesel toegediend. Mac-Mahon had nog de kracht, om allen de hand te drukken: als een echt Christen-soldaat zag hij den dood met kalmte tegemoet. Ten tien ure was hij gestorven.

De sterfkamer vertoonde alleen een kruisbeeld met kaarsen, wijwater, palmtak en rozenkrans. Geen praal van decoraties, uniform of wapenen was te bespeuren. Het volk uit den omtrek verdrong zich in de sterfkamer, om den geliefden man voor het laatst te aanschouwen en betuigingen van deelneming mocht de hertogin-weduwe ontvangen van den Paus, den graaf van Parijs, het fransche leger, den koning van Italië en anderen.

De Staat wist de dankbaarheid der geheele natie niet beter te betuigen dan door de kosten eener plechtige begrafenis te dragen, die Zaterdag daarop plaats had.

In den avond van dien dag kwam het stoffelijk overschot van maarschalk Mac-Mahon met een extratrein aan de *gare de Lyon* te Parijs aan. In denzelfden trein bevonden zich twee zoons en verscheidene familieleden van den maarschalk. De stoet, welke gevolgd werd door rijtuigen met de naaste verwanten van den overledene, richtte zich naar de Madeleine-kerk. Daar aangekomen werd het na eene korte ceremonie in een voorloopigen grafkelder geplaatst.

De plechtige uitvaart begon om 11 uren, onder een ontzaglijken toevloed van belangstellenden en het bulderen van het geschut. De lijkkist was bedekt met een aantal kransen. Alle troepen waren op de been. Verscheidene deputatiën woonden de plechtigheid bij: een aantal vorsten hadden zich doen vertegenwoordigen: de prins van Wales o. a. door den militairen attaché Talbot. De tegenwoordigheid van den Italiaanschen gezant en van eene Italiaansche deputatie trok zeer de aandacht, evenals de Russische officieren. Het stoffelijk overschot werd door den gouverneur van het Hôtel des Invalides in ontvangst genomen.

De minister-president Dupuy hield namens de regeering eene redevoering; generaal Loisillon, minister van oorlog, voerde het woord in naam van het leger. Daarna defileerden de troepen, 30,000 man sterk, voor de lijkbaar. Het défilé duurde een uur en werd vooral door de Russische officieren met belangstelling

FEUILLETON

UN DIA DI UN IMPRUDENTE

Mi ta sufri di un enfermedad henteramente particular, koe mi tin miedoe koe lo saca mi un dia for di companianan, den cual mi ta gusta asina tantoe di biba.

Lo mi permiti boso un sol bista riba mi biografia, sigi pa un mirada den mi carrera di awendia; doch tantoe es sol bista como e mirada, lo moenstra boso distraccionnan cla; di cual na cada paso mi ta víctima.

Mi tata tabata un homber no muchoe letrado, kende su pantalon i camisa tabata sinta na su curpa mas ruim koe financionan. Ora mi mama a moeri i larga mi como unico jioe p'é, el a resolvé di procura mi un ventaha, koe segun el, mester a sirbi pa base di mi fortuna i koe sin duda lo haci mi célebre.

Idea di doena mi un educasion instruido a drenta duroe den su cabez. Pesai mi a coemiza coe bisita un skool Latin i caba mi a bai na un universidad.

Como mi tabata haja cerca mi tata masjar poco placa pa sacoe i koe mi miedoso i schuw di hende di naturaleza, mi no a haja mi nunca na ocasion di kita un mal manera, koe ta causa fatal di mi enfermedad, koe, segun mi ta spanta, lo no mehora nunca.

Mi a toema resolucion di bira profesor i di consacra mi na educasion di es patria e ora dos acontecimiento di repiente a presenta i troca mi plan. E promer incidente, tabata morto di mi tata, e otro revuelto di mi tio ricoe for di Amerika.

Mi tata a papia mi masjar poco di e familia-ai, mi a hacié morto hopi tem caba, ma un cierto dia el a bin para na bida i salud mi dilanti, sin embargo muchoe laat pa moenstra su roeman ultimo honor.

E separacion-ai no a haci muchoe impresion riba mi tio; ultimo trinta anjanan el no a mira mi tata, di cual tempoe el a probecha pa gana un rikeza, koe segun el tabatin coestumber di bisa, lo a haci hopi familia bendicionar coe menos cos temporal, baluca; pa haci cuenta corticoe, el ta propio donjo di trinta mil pondsterling, riba cual toer su speranza i fortuna tabata sosega.

Sea koe el no tabata por coe trocamentoe di clima, of koe otro cos tabata causa di su morto, solamente esaki mi ta recorda mi; un bon dia koe el tabata figuré atrobe muchoe ideanan den Ltria, monte i fonte, un enfermedad pisar a ataqué i hibé na graf, mientra el a larga mi heredero di e soma jamar. Awor mi tin binti cincoe anja, jená coe Latin Griego, matemático i otro sciencia, i na pocesion di un rikeza grandi, ma coenukero i, sin crianza den cada sociedad político na toer camina mi ta gestampel coe e nomber no muchoe poética di zamponja.

Otro dia mi a bisita un coenucoe, koe, segun ruido koe ta coeri, ta habitá pa hende masjar bon pará; si awor hende corda na mi descendencia i mi maneranan bobo, anto hende lo pasa pena pa kere, koe ainda tin hende koe ta gusta di mira mi, i koe tin familia, koe ta forza mi pa haci nan un bisita.

Maské lo keda mi masjar agradabel di haci uso di nan invitacion, toch mi a ninga nan invitacion, bao di pretexto, koe ainda mi no a instala mi den mi cas nobo. Ma e berdadero motiboe tabata, koe hopi bez mi ta cohé camina coe di mas firme projecto, ma jegá na porta di cas di mi destinacion, mi ta perde coerasji, mi ta bira nervioso, bolbé i haci mehor cuenta di kibra biaha i di poerba un bez mas.

Porfin mi tabata kier, mester i lo mi a kibra coe e timidez-ai i mi a acepta di bai come cerca mi amigoe; mi tabata conocé su complacencia i amistad; asina koe mi tabata completamente comvencí, koe su ricibimentoe lo no larga nada di desea.

Mi amigoe, Thomas Friendly ta biba casi dos ora leuw for di mi; el ta un berdadero gentil hombre, kende su coenucoenan ta banda di esnan koe mi a coempra último. Su jioenan; dos jioehomber i cincoe jioe-muher, a pasa edad di mucha, basta tempoe caba.

Como mi tabata conoçe mi posision bobo, mi a toema un poco les privaat na camnamentoe cerca un maestro di balia, i aunké e arte-aki tabata presenta masjar hopi dificultad, mi capacidad, gracia pa mi ciencia matemática, koe a sinja mi ekilibrio i direccion di un centro di gravedad na e cincoe estadonan, no tabata poco.

Ora mi tabata comprendé anto arte di keyre sin zeile i koe mi a haci mi examen den hacimentoe di compliment manera nada, mi a risca di acepta invitacion di e baron, sigur koe mi tabata, koe capacidadnan gañá lo a boeta mi na estado, di contra coe damsnan coe intrepidez visibel.

Ora mi a jega su castillo, un bista koe mi a tira riba mi horloge a recorda mi, koe ja nan mester a coeminza comé i pa consecuencia mi a haci mi culpabel na un grandi incivilizacion. Den es impresion-ai, mi a bira mes corrá koe menie, ora, mi nomber tabata pasa di un boca sirbiente na un otro, i sin sali kiko haci, mi a busca un lugar liber di scondé den bibliotheek.

Te ora mi a mira mi amigo, mi sintirnan a bini na nan mes: i mi a haci compliment koe mi tabata sabi teorética perfectamente, afortunadamente na práctica, ma pa mi desgracia, ora mi a pone pia robes atras den di tercer estado, mi a stap riba promontorio, koe a haci e pober sir Thomas conocido, koe a sigi mi tras pa presenta mi na su familianan. Ki impresion es promer encuentro-ai a haci riba damsnan, ta fácil pa comprende.

E ta sigui.

gadegeslagen: telkens als een vaandel voorbijging, salueerden zij. Ruim 3 uur was de plechtigheid afgeloopen. Zoolang zij duurde, loste de batterij op de Quai d'Orsay elke minuut een salvo.

Het stoffelijk overschot van den maarschalk rust in den „caveau des gouverneurs" tusschen dat van generaal Lasalle en dat van maarschalk Baraguay d'Hilliers.

Het blijve den hoofden van Frankrijk herinneren, dat echte christelijkheid en waarachtige grootheid met glorie samengaan.

NIEUWSBERICHTEN.

CURACAO.

Maandag avond ll. ontstond er twist tusschen echtelieden, wonende op de plantage *Wacao*. De man bracht in een vlaag van toorn zijn vrouw eenige slagen toe, die den dood bijna onmiddelijk ten gevolge hadden. Reeds is hij in verzekerde bewaring gebracht. De lijkschouwing, waarbij manslag moest geconstateerd worden, werd gedaan door de heeren Capriles en Coates Cole.

Bij de heeren *Jones en Borchert* heeft Woensdag ll. een diefstal plaats gehad van een zekere waarde aan *bons*. Een gedeelte ervan werd later teruggevonden op een reeds doorzochte plaats. De dader is reeds gevat.

Lijst van onafgehaalde en onbestelbaar bevonden brieven:

Luis Ma. Andruza, Conception Castro, Maria Damon, Salomon D. Henriquez, Wed. Felix Jesurun, Atonet Lamper, Lea. A. M. Monsanto, Den Heer Mulder (notaris), Tereza Nesse, Gebr. Michel, Henriqueta A. Prince, Ana C. de Penso, Herman Pinedo, Paulino Penso, Señora Reonadiena, Johana Skothoor, Klaas S. Wauda.

NEDERLAND.

's Hage. De werkzaamheden aan de woning van de pauselijke internuntiatuur vorderen goed, terwijl ook de meubeleering bijna gereed is.

Dezer dagen werd het ameublement voor den salon afgewerkt. Dit ameublement bestaat uit een canapé, 2 fauteuils, 8 stoelen en een tafel. Ze zijn allen van italiaansch notenhout in renaissance stijl vervaardigd. De leuningen van de stoelen, fauteuils en canapé, welker zittingen en ruggen bekleed zijn met geelzijde damast, worden bekroond met een medaljon, waarin is gebeeldhouwd het wapen van Z. H. Leo XIII. Boven het wapen prijkt de Tiaar; eronder staat in een banderol te lezen: *Lumen in coelo.* De ruimten naast het wapen zijn aangevuld met ornamenten. Behalve deze medaljons ook de pooten van de meubelen, de zijn sierlijke kolommetjes naast de leuningen en het anderen houtwerk in artistiek snijwerk uitgevoerd. Digevoegd bij de stijlvolle bewerking en de fraaije bekleeding geeft aan het meublement een recht vorstelijk karakter.

— Den 7en Sept. ll., heeft te Buenos-Ayres de onderteekening plaats gehad van een verdrag met de Argentijnsche Republiek tot wederzijdsche uitlevering van misdadigers.

— De afgetreden gouverneur-generaal van Nederl.-Indië, de heer Pijnacker Hordijk, die eerstdaags uit Indië naar Nederland zal terug te keeren, wordt in het laatst van November hier te lande verwacht en zal zich voorloopig te 's-Gravenhage vestigen.

Binnenkort is de benoeming te verwachten van een nieuwen secretaris generaal bij het ministerie van koloniën, ter vervanging van jhr. mr. H. van der Wijk, wiens ontslagaanvrage dagteekent van 2 October jl.

— Welk eene ontzaglijke bediening een Oceaanboot eischt, is zeker niet algemeen bekend.

Wij vonden de volgende opgaven: Op elke der Amerikaansche transatlantische stoomers „City of Paris" en „City of New-York" zijn 26 machinisten, 60 stokers en 50 kolendragers, laatstgenoemde 110 man voor het onderhouden van 54 haarden onder de 9 stoomketels, waarmede per reis van 7 à 8 dagen circa 2500 ton steenkolen zijn gemoeid.

Maar uit de gegevens blijkt tevens, de koste waarvan de aandeelhouders hun dividend krijgen. Die 60 stokers, meerendeels jonge mannen van 25 à 30 jaar, staan dagelijks 12 uren voor die gloeiende fornuizen, telkens 4 uren achtereen en daarna 4 uren rust, met 't gevolg dat zij zelden ouder worden dan 45 jaar. En dat wordt betaald met 100 francs per maand (*f* 47.50), benevens vrij voedsel.

Hoe velen van de pleizierreizigers, die in de salons der booten den overtocht maken, zouden weten, ten koste waarvan zij varen?

BUITENLAND.

Rome. — Van alle kanten uit den omtrek en zelfs van verafgelegen punten des lands zijn nieuwsgierigen toegestroomd, om de ontvangst der Engelsche gasten te aanschouwen.

In de haven ligt een Italiaansch smaldeel onder bevel van commandant Corsi. Toen het Engelsch eskader in het gezicht kwam, werd een torpedo-boot met acht Italiaansche officieren uitgezonden, om admiraal Seymour en zijne onderbevelhebbers te verwelkomen.

— Bij het diner aan boord van de *Italia* brachten de Engelsche en de Italiaansche admiraal toosten uit op de vriendschappelijke verhouding tusschen beide volken.

's Avonds gingen admiraal Seymour en verscheidene zijner officieren aan wal, waar zij op vorstelijke wijze in de club Prinses Isabella werden ontvangen.

Den volgenden avond was er fakkelvaart op de kleine binnenzee, wat een tooverachtig gezicht opleverde. Elken avond worden er muziekuitvoeringen in de stad gegeven, en wordt het kanaal electrisch geïllumineerd. Het kanaal ligt zoo vol met booten en pleiziervaartuigen van nieuwsgierigen, dat de scheepvaart er nagenoeg door gestremd is.

— Admiraal Seymour heeft aan boord van zijn vlaggeschip een groot feestmaal aan de Italiaansche officieren en burgerlijke overheden gegeven en een heildronk uitgebracht op koningin Victoria en koning Humbert.

Eene deputatie der werkliedenvereenigingen is den Britschen commandant aan boord een diploma als eerelid komen aanbieden.

Op een feest, door het gemeentebestuur aan de Engelsche officieren aangeboden, herinnerde de burgemeester aan de hulp, door de Engelsche marine verleend bij de ontscheping der Duizend te Marsala. „Onze militaire inrichting is defensief, en onze bedoelingen zijn vredelievend," zeide hij. De admiraal antwoordde met de hoop uit te spreken, dat de vriendschap der beide volken hecht blijve als in het verleden.

's Avonds voeren tallooze kropvolle booten om en tusschen het Engelsche eskader, aan hetwelk zij serenades brachten.

—Een regiment bersaglieri (saherpschutters) is uit Rome naar Palermo vertrokken; verscheidene andere zullen het volgen. De toestand in Sicilië moet zeer ernstig zijn.

— De brutaliteit der Siciliaansche roovers gaat alle denkbeeld te boven. Olangs hebben zij te Godrano een allerbrutaalst stuk uitgehaald. Een deel der bende vatte post voor de kazerne der gendarmes en belette dezen door een hevig geweervuur, naar buiten te komen. Te gelijker tijd drong een ander deel der bende het huis van den burgemeester binnen en stal daar 6000 lire.

— De bisschop van Caltanisetta heeft den pastoors van zijn diocees een rondschrijven gezonden, waarin hij hen aanspoort, met het oog op de crisis, meer dan ooit hun best te doen voor het herstel van den vrede tusschen de pachters en de landheeren en de laatsten te vermanen hunne loontrekkenden, billijker te behandelen. De andere bisschoppen van Sicilië maken dergelijke brieven gereed.

— Den 22 Oct. wandelde de oud-minister Crispi met eenige vrienden door de Mazzini-galerij te Genua, toen een persoon op hem aanviel, naar het scheen om hem dood te slaan. De toevallig aanwezige journalist Juvent dekte Crispi en wierp den aanrander op den grond. Daaruit ontstond eene algemeene vechtpartij, waarna een Garibaldist gewond werd weggedragen, terwijl Crispi verder ongedeerd is gebleven.

— Maandagavond trad het Kamerlid Barzilaï in het *Politeama* te Rome als spreker op. Telkenmale werd hij in de rede gevallen door anarchisten, die een hevig rumoer maakten en ten slotte een revolverschot losten. Een verwoed gevecht ontstond, de politie kwam tusschenbeiden en verwijderde de anarchisten. Den volgenden morgen ging het *Politeama* in vlammen op. Men vermoedt, dat de brand aan misdaad te wijten.

— Hoe er in de kringen van het Vaticaan over de Fransch-Russische vriendschapsbetoogingen geoordeeld wordt, kan men afleiden uit een artikel van de *Moniteur de Rome*, die voor een officieus blad van het Vaticaan doorgaat. Het Romeinsche blad schrijft naar aanleiding van de Toulonsche feesten met geestdrift over het Fransch-Russische bondgenootschap. Dat is een verbond, 't welk het drievoudige lang en breed zal overleven, meent het blad, want het laatste is eene kunstige samenkoppeling, die vroeg of laat weer moet uiteenvallen, en in het andere gaan twee volken van een edel karakter samen om hunne belangen te verdedigen. Een der Italiaansche regeerings organen wijst er op, dat Frankrijk en Rusland als om strijd hunne vredelievende bedoelingen betuigen. Ook de drievoudige Bond heeft dat herhaaldelijk gedaan; welnu, vraagt het blad, als geheel Europa even vredelievend is, zouden we dan niet beginnen met de wapenrusting, die allen zoo drukt, af te leggen?

Frankrijk. — De Kardinaal-aartsbisschop van Parijs is officieel geheel buiten het program gesloten van de feestelijkheden ter eere der Russen, hoewel hij volgens het Concordaat als prins der Kerk een der hoogste ambten in den lande bekleedt.

De kardinaal deed daarom den Russischen gezant vragen, wanneer Avellan de diocesane geestelijkheid zou kunnen ontvangen. Nadat baron De Mohrenheim den vlootvoogd had gesproken, ontving Mgr. Richard kennis, dat admiraal Avellan het zich tot eene eer zou rekenen, hem zelf te komen bezoeken. En inderdaad, de admiraal begaf zich met zijn staf en vergezeld van zijn Franschen aide-de-camp rechtstreeks uit het ministerie van buitenlandsche zaken maar het aartsbisschoppelijk paleis.

De admiraal en zijne officieren, onmiddellijk ontvangen op het groote eereplein door de vicarissen-generaal en andere leden der hoogere geestelijkheid, waaronder Mgr. d'Hulst en de voornaamste pastoors van Parijs, werden in de groote zaal binnengeleid. De kardinaal, die in zijn plechtgewaad gekleed was, kwam den admiraal te gemoet, dien hij naar het midden der zaal leidde, waar beiden op twee met rood bekleede zetels plaats namen.

Admiraal Avellan bracht den kardinaal dank, dat hij twee jaren geleden den Russen twee gewijde vaandels, door de Franschen te Eupatoria veroverd, had willen teruggeven.

De kardinaal heeft voorgeschreven, dat den volgenden dag in de basiliek van het H. Hart en in alle kerken van Parijs na de Hoogmis een *Te Deum* zou worden gezongen, om Gode lof te brengen voor de eenheid tusschen Frankrijk en Rusland. Zijne Eminentie zou zelf de plechtigheid in de Notre Dame bijwonen.

— Een man van omstreeks 65 jaren drukte Vrijdagavond op het Opera-plein tot vijfmaal toe een revolver op de Russen af, die juist uit de balzaal van het stadhuis kwamen; de vier eerste schoten weigerden, maar het vijfde ging af zonder iemand te treffen. Het volk zou hem gelyncht hebben, zoo de politie hem niet gearresteerd had. Hij is zekere Villisse, was zonder werk of brood en zei, dat hij had willen protesteeren, dat men schatten verknoeit om vreemdelingen te fêteeren, terwijl men landgenooten van honger laat sterven. Villisse is een anarchist, 67 jaren oud, zijne vrouw is krankzinnig, en zijn zoon zit in het tuchthuis.

Aan bovenvermeld bal hebben de Russen niet deelgenomen. Tengevolge van een telegram van den Czaar, die hun beval zich van vermaken te onthouden als rouwbetoon over den dood van Mac-Mahon, bepaalden zij zich ertoe, door de zalen te wandelen, en gingen vroeg heen. Na hun vertrek begonnen de Franschen het bal.

De Russen hebben zich dus kiescher getoond dan de Franschen. Trouwens, zij hebben dezen reeds vroeger lessen gegeven. Gezwegen nog van het *Te Deum*, dat zij onmiddelijk na hunne aankomst te Parijs gingen bijwonen, en van Avellan's bezoek aan kardinaal Richard, mag hier herinnerd worden aan een voorval te Brest, toen de tegenwoordig Czaar nog kroonprins was.

Hij woondde het van stapel loopen bij van een schip, waarna er een feestmaal plaats had.

Alvorens met eten te beginnen, vroeg te Czarewicz:

"Maar waar is de priester om de tafel te zegenen?

Men antwoordde hem, dat geen enkele priester uitnoodigd was.

"Welaan dan", zeide de Czarewicz, zich tot eene Russischen pope wendende, "zegen gij dan de tafel."

Treffend is de godsdienstzin der Russen. De feestelijkheden te Parijs doen zij beginnen met een *Te Deum* in de Russische kerk. Ook aan boord hunner schepen wordt de godsdienst streng in acht genomen. Een ongeloovig schrijver, een verslaggever van de *Figaro*, die van Cadix af aan boord van het Russiche admiraalschip is geweest, vertelt den godsdiensthaters van zijn land het volgende:

„Wat moet aangestipt worden, wat in niets het Fransche scheepleven herinnert, is het gebed, dat tweemaal per dag, ten 6 ure 's morgens en ten half acht 's avonds, admiraal, officieren en matrozen op het dek vergadert.

„Na het trompetgeschal en tromgeroffel beveelt een schel gefluit stilte, en de gezangen beginnen. Tegelijk heffen 600 man het lied, *Boje Tsara Krani* (Gods behoede den Czaar) aan: nieuw trompetgeschal en trommelslag, en nu zijn de godsdienstzangen, eerst de *Pater Noster*, dan het *Ave Maria* en ten slotte nog een gebed voor den Czaar: dan knielen al de mannen neer, de pope geeft den zegen, en iedereen maakt herhaaldelijk het teeken des kruizes; de plechtigheid is afgeloopen.

„Geen enkelen avond, vervolgt de correspondent, heb ik nagelaten het indrukwekkend tooneel bij te wonen, dat mij trof door zijnen eenvoud en zijne grootschheid. Wanneer ik al die mannen bijeenzag, met ontblood hoofd, biddende, maakte zich eene ware ontroering van mij meester. Als ik die stemmen, eentonig en traag, hoorde ten hemel stijgen, terwijl de zee haar eeuwig eindeloos lied bij die roerende akkoorden voegde, voelde ik mij overweldigd en bad mede.

„Deze plechtigheid heeft op al de oorlogschepen plaats, want het Russische volk is diep, zeer diep geloovig."

—Voorts wordt gemeld, dat in de laatste dagen een ernstig verschil van meening is ontstaan tusschen de leden van de regeering der Transvaal, over het voorstel om aan eene Fransche maatschappij het monopolie van den handel in dynamiet te verleenen. De Engelsche en de Duitsche consul protesteeren ten sterkste tegen hetgeen zij noemen eene schending van het tractaat, waarbij aan hun land de behandeling op den voet der meest begunstigde natie wordt toegestaan. Evenmin hebben al de leden van den den Volksraad, voor zoover zij zich op het oogenblik te Pretoria bevinden, een formeel protest ingediend tegen de voordracht der regeering.

Duitschland.—Het gouden militair jubilé van koning Albrecht, veldmaarschalk van het Duitsche leger, feestelijk gevierd. Keizer Wilhelm kwam te halfzes te Dresden aan en werd door de bevolking met geestdrift begroet. De keizer schonk den koning een veldmaarschalksstaf met briljanten. Aan het galadiner ten hove hield de keizer een toost op den koning, die getroffen zijn dank betuigde.

— De Duitsche hoofdstad neemt zoo ontzettend in uitbreiding toe, dat voor de meeste takken van gemeentelijken dienst eene dubbele inrichting is moeten gevestigd worden. De gemeenteraad heeft ook besloten, over te gaan tot den bouw van een tweede stadhuis.

— Bismarck's gezondheidstoestand verbetert aanmerkelijk. De pijnen in zijn rechter arm zijn verminderd. Zijne vrienden laten hem met rust, omdat zij weten, dat het noodzakelijk is. Het feit, dat dr. Schweninger naar Italië is vertrokken, bewijst, dat er geen gevaar meer bestaat.

— Hoewel het proces van luitenant Hoffmeister met gesloten deuren is gevoerd, weten Beiersche bladen er bijzonderheden van te verhalen. Hoffmeister ontving soldaten op zijne kamer, maakt een praatje met hen, tracteerde hen op bier en sigaren, voer uit tegen de soldatenmishandelingen en begon dan langzamerhand zijne socialistische ideën uiteen te zetten. Het gedwongen kerkgaan keurde hij af: het ware Christendom was het socialisme. Oorlog was broedermoord, enz.

Hoffmeister is nu bij de socialisten een halfgod geworden. Zij willen den 26jarigen man een zetel in den Rijksdag bezorgen.

— Woensdag-voormiddag 18 Oct. is de Keizer te Bremmen aangekomen, ter onthulling van een gedenkteeken aan Wilhelm I. Onmiddelijk na de begroeting door de overheden begaf hij zich naar het feestterrein. Vóór de onthulling hield de burgemeester Pauli eene toespraak, waarin hij deed uitkomen, dat het gedenkteeken ons en onze nakomelingschap zal herinneren aan den grondlegger des rijks, den hoogen oorlogs-en vredevorst, die in verdere tijden zal voortleven als een der lievelingen des volk in de sage, evenals een Karel de Groote, een Barbarossa. De spreker eindigde met een „hoch" op den Keizer. Daarna viel het omhulsel.

— De Duitsche pers heeft zich tot dusverre nog niet veel uitgelaten over de Fransch-Russische feesten. Blijkbaar hecht zij er niet zoo bijzonder gewicht aan: in plaats van politieke beschouwingen erover te schrijven, bepalen alle bladen zich ertoe, nu en dan spottende kantteekeningen te maken op de dwaasheden, welke thans te Parijs dagelijks worden uitgericht.

Men glimlacht hier, schrijft de Berlijnsche correspondent van de *N.R.Ct.*, over de waanzinnige geestdrift der Fransche dames voor de blonde Russische zeerobben, die meest Finnen, Esten en Duitsch-Russen zijn, want de nationale Rus is tot het zeemansleven evenmin geneigd als geschikt. En met een schaterlach is de komische inval begroet van een groot Duitsch blad, om uit de berichten der Fransche bladen leukweg eene opsomming te geven, hoe dikwijls en bij welke omhelzingen er glinsterende tranen van aandoening langs de wangen van admiraal Avellan en den prefect van Toulon hebben geloopen. Volgens die berichten moeten de beide hooge personaadjes gedurende de feestdagen akelig veel in het openbaar geschreid en oude heeren gekust hebben.

Een ander blad zegt:

— De Duitschers kunnen zich niet begrijpen, dat een vrijheidlievend volk als de Franschen, zich door den Czaar heeft laten voorschrijven, op welke wijze de gasten mochten ontvangen worden. De beschaafde Duitscher ziet slecht met groot leedwezen de diepgaande vervreemding tusschen zijne natie en de Fransche. Hoe dikwijls kan men het te Berlijn niet hooren: „Het is toch werkelijk jammer dat twee zulke groote beschaafde natiën als nijdige slachtershonden tegenover elkaar staan, terwijl de Slavische golving uit het Oosten beiden bedreigt. Zijn de Franschen dan inderdaad zulke kinderen, om te gelooven dat Rusland met zijne horden over een verpletterd Duitschland heen aan den Rijn halt zou houden?"

Maar de Duitschers zien de zaak zoo ernstig niet in. Sedert Peter de Groote tot Alexander III, sedert Lodewijk XIV tot Carnot, zijn uit Parijs en St. Petersburg bij afwisseling steeds pogingen en aanloopen tot eene Fransch-Russische alliantie gedaan. Men is echter altoos slechts stormachtig tot elkaar gekomen, om zeer spoedig weder van elkaar te gaan, omdat men niet elkaar wederkeerig, maar enkel zich zelven wilde bevoordeelen. En daar het grondkarakter bij beide volken niet is veranderd, zal ook ieders politiek instinct zich wel niet wezenlijk hebben verbeterd.

— Tot dusverre onthield kanselier Caprivi, in tegenstelling met Bismarck, zich van het instellen van processen wegens beleediging. Thans heeft de bekende Bismarckiaan Maximilian Harden, uitgever der *Zukunft*, het wat al te bont gemaakt door hem op grove wijze in zijne ambtswaardigheid aan te vallen. Wegens zijne artikelen „Het Caprivi monument" en „De balans van den nieuwen koers," heeft de rijkskanselier een proces tegen hem ingesteld.

Engeland. — De admiraliteit laat drie nieuwe kruisers met torpedo inrichting bouwen, die een tot nog toe ongekende snelheid zullen hebben en in staat zullen zijn een grooten voorraad kolen te bergen, zoodat ze langen tijd in zee kunnen blijven.

— Gisterennacht 18 Oct. ten 3 ure sprong een bom voor een huis te St. Helens, bij Liverpool. Het huis werd bewoond door een mijnpomper. Het werd zwaar beschadigd, doch niemand werd gedeerd.

Spanje.— In de pyrotechnische werkplaats te Sevilla is men bezig 10 millioen patronen en 36 kanonnen bestemd voor Melilla gereed te maken. Aan het ministerie van oorlog worden maatregelen genomen om nieuwe versterkingen uit te zenden.

— In den jongsten, door de Koningin-regentes gepresideerden ministerraad is besloten een eskader te zenden naar de Afrikaansche kust. De plannen, door den minister van oorlog voorgesteld, naar aanleiding van het voorgevallene te Melilla, bestaan o. a. hierin; dat spoed zal gemaakt worden met het afbouwen der voorgenomen versterkingen, welker aanleg (in de onmiddelijke nabijheid van een hunner begraafplaatsen) aan de fanatieke Kabylen zooveel ergernis gaf. Op Spanjes verzoek verbood Engeland den uit- en invoer van wapen voor Gibraltaar.

— De crisis zal er waarschijnlijk mede eindigen, dat, in plaats van Moret, Puyceroer minister van binnenlandsche zaken wordt, terwijl al de anderen blijven op hun post. Marokkanen maken toebereidselen om het aanleggen van verdere versterkingen bij Melilla te beletten. Slechts een kruiser en een adviesjacht bevinden zich op het oogenblik voor Melilla. Vijf andere schepen liggen te Algesiras beschikbaar.

Portugal.- Naar gemeld wordt, is de schatkist door architecten en ingenieurs voor groote sommen bestolen. De eerste lieten het materieel, dat bij het bouwen van huizen en het aanleggen van wegen door den Staat gebruikt moest worden, heimelijk wegnemen en verkochten het dan uit de hand weer aan andere personen of in het openbaar aan.... den Staat, zoodat het ministerie van openbare werken hetzelfde materieel dikwijls 3 of 4maal betalen moest. Hierdoor moet de Staat, zoover men thans berekenen kan, ongeveer f 140,000 schade geleden hebben. Vele personen zijn reeds gearresteerd; maar men gaat nog steeds voort, daar het ingestelde onderzoek dagelijks meer personen als medeplichtigen doet kennen. De bladen dreigen met interessante onthullingen voor het geval, dat de regeering van plan mocht zijn de zaak in den dofpot te stoppen.

— De ontbinding der kamer van afgevaardigden wordt met den dag waarschijnlijker. Met het oog op de alsdan uit te schrijven nieuwe verkiezingen sporen de voornaamste katholieke bladen als de *Correio Nacional* en de *Ordem* het volk aan, zich ijverig tot den kiesstrijd voor te bereiden, de oude lauwheid af te schudden en zich de meerderheid in de Cortes te verzekeren, wat bij goeden wil niet moeielijk zou vallen en de katholieken in staat zou stellen de religieuse orde terug te roepen, aan welke Portugal zijne grootheid, vooral zijne koloniale, te danken heeft gehad, en sinds welker verdrijving het is gaan kwijnen.

Oostenrijk.—In Hongarije is de barbaarsche gewoonte van het duel, vooral op het geliefkoosd wapen: de sabel, nog maar al te veelvuldig in zwang. Gelukkig begint zich daartegen onder alle klassen der bevolking eene krachtige beweging te openbaren. De gemeenteraad van Budapesth heeft eene motie aangenomen, waarbij de regeering en het parlement wordt verzocht scherpere strafbepalingen uit te vaardigen tegen hen, die zich aan de overtreding der wet tegen het tweegevecht schuldig maken.

Denemarken.— Bij hun vertrek uit Kopenhagen namen de prinses van Wales en hare dochters 150 koffers mede, maar dit beteekent nog niets in vergelijking met den Czaar en de Czarin, die 14 wagens noodig hadden, om hunne koffers te bergen.

Alexander III heeft zich zeer vrijgevig betoond in het uitdeelen van onderscheidingen, geschenken en goudstukken. Onder de bedienden van het kasteel Fredensborg deed hij tienduizend francs verdeelen; alle ambtenaren kregen ridderkruisen van St. Stanislas of St. Anna; de politie-beambten, die zijn persoon bewaakten, ontvingen ringen met briljanten, de stationchefs en telegrafisten gouden uurwerken met zware kettingen enz. Ook de armen uit den omtrek van Fredensborg zijn door den Russischen keizer ruim bedacht geworden.

Rumenie. — Prins Ferdinand, den troonopvolger, die jl. winter met prinses Mary van Edinburgh huwde, is thans door zijne gemalin een zoon geschonken. De kleine prins heeft den naam van Karel gekregen naar zijn oudoom, den regeerenden koning. Het geheele land is verheugd, dat thans de dynastie der Hohenzollerns gevestigd is, niettegenstaande het huwelijk des konings kinderloos is gebleven. Men weet, dat het Rumeensche koningshuis Katholiek is.

Zwitserland.—Bij den Raad van Zürich is het voorstel ingediend, een algemeene belasting op de nalatenschappen in te voeren, ook van kinderen, ouders en echtgenooten, en wel bij erfenissen boven 10,000 fr. Bij verdere verwanten is de belasting hooger en zij stijgt mede allengs naarmate de geërfde som toeneemt. Kinderen zullen 1 pCt., ouders en echtgenooten 2 pCt., verwanten 4—16 pCt. betalen. Door progressie kan de heffing tot het dubbele stijgen van sommen boven het vrijgesteld bedrag.

— Volgens de *Liberté* zullen de Zwitsersche bisschoppen binnenkort eene belangrijke breve uit Rome ontvangen, waarin Z. H. Paus Leo XIII, hunnen krachtigen steun en de feitelijke medewerking der seminariën zal vragen voor de Katholieke hoogeschool te Freyburg, waar het onderwijs door paters Dominicanen gegeven wordt.

Turkije.—De Sultan heeft een nieuwe ridderorde ingesteld. Hij zal het eerste insigne daarvan aan keizer Wilhelm zenden.

Amerika.—In Amerikaansche bladen wordt voorgesteld (en aan het voorstel adhaesie geschonken) om de gebouwen der tentoonstelling, als deze gesloten zal zijn, in één nacht te.... verbranden. Zij hebben twee millioen gekost, en de afbraak zal nauwelijks 200,000 dollars opbrengen. Dit cijfer heeft geen beteekenis vooral bij de gedachte, dat de geschiedenis boeken zal, dat de reusachtige tentoonstelling van Chicago in één nacht opgeruimd is. Dat is voor een Yankee iets grootsch, iets hartverheffends.

VERSCHEIDENHEDEN.

't Was een vreemde geschiedenis die een overste Boselli van het 70ste infanterieregiment, onlangs zijn betrekking kostte. En dat alles om den baard van den soldaat Lateano, een afstammeling van Gravina. Deze zonderling, die eenige jaren geleden het tijdelijke met het eeuwige verwisselde, had in zijn testament bepaald, dat zijn kinderen en kindskinderen van het mannelijk geslacht tot hun dood den baard moesten laten staan.

Deze bepaling werd door de afstammeling getrouw nageleefd, alhoewel in hun geboorteland Calabrië het scheren niet onbekend is.

Toen Lateano opgeroepen werd om zijn dienstplicht te vervullen, had hij reeds een aardig baardje en voor hij heenging, beloofde hij plechtig zich nimmer te laten scheren.

Maar het ongeluk wilde, dat Boselli een vijand was van gebaarde soldaten, hij gelastte Lateano zich te scheren doch deze weigerde op grond van het testament. De overste werd woedend, doch was machteloos en ondertusschen groeide Lateano's baard ferm door. Om kort te gaan, nadat Lateano 2 jaar in dienst was geweest zou hij den 20 Juli met groot verlof naar huis gaan. Wie schetst zijn schrik, toen op den 8 Juli een sergeant, van een barbier vergezeld, bij hem kwamen en hem namens den overste werd medegedeeld, dat hij zijn baard moest verliezen. De Calabrees weigerde en werd in de provoost gestopt. Nauwelijks daar aangekomen, traden er een sergeant en een barbier binnen, die niettegenstaande Lateano zich heftig verzette, hem den baard afnamen. Den 20 Juli werd hij in vrijheid gesteld, zijn eerste schreden richtten zich naar het ministerie van Oorlog dat na gedaan onderzoek den overste Boselli uit den dienst ontsloeg.

Een zekere heer Pollak, die beweert, de snelste spreker van de wereld te zijn, gaf proeven van zijne rapheid van tong op de wereldtentoonstelling te Chicago. Hij heeft eene lijst van 20,000 woorden zonder zin, die hij verklaart in veertig minuten te kunnen opzeggen en hij looft een prijs van 40,000 florijnen uit voor een stenograaf, die hem kan bijhouden.

De straatjeugd te Keulen had onlangs een buitenkansje.

De heer X., die, van eene buitenlandsche reis terugkomende, van het spoorwegstation met een huurrijtuig naar huis reed, stak in zijn verlangen om zijne vrouw te zien, die hem aan de voordeur stond op te wachten, hoofd en bovenlijf uit het portiervenster, nog voordat het rijtuig stilstond. Maar — de zwaarlijvigheid van den reiziger belette hem zich uit dat venster los te werken. Alles wat hij beproefde, bleef vruchteloos, zoodat men eindelijk besloot naar den stal te rijden, waar met behulp van een rijtuigmaker het portiervenster uit elkander genomen moest worden. De heer X. mocht toen naar huis wandelen, om vrouw en kroost te begroeten, doch niet dan na eerst de kosten van het beschadigde portier te hebben voldaan.

In den herfst van 1888 hield Charcot, de pas overleden groote Fransche geneesheer, zijn eerste Dinsdag-college in de Salpêtrère en begon toen zijn voordracht aldus: „Vandaag zullen wij een zieke onderzoeken, die zich hier reeds zes maanden bevindt en wier ziekte voor ons dus niet nieuws of verrassends heeft. (Hier werd een zeventienjarig meisje binnengeleid). Let goed op, ging de professor voort, en laat u, door 't geen gij zien en hooren zult, niet onder den indruk brengen, noch suggereeren of in de war maken.

„Het is ongewijfeld voor een professor gevaarlijk, tijdens zijn eerste college het gapen te behandelen en zijn toehoorders met een geval in kennis te stellen, waarvan het gapen de meest opmerkelijke eigenschap is.

„Gij weet, mijne heeren, dat gapen in groote mate aanstekelijk werkt en

zelfs tot epidemie worden kan. Wij echter — aldus ging de professor voort — weten dezen aandrang om na te volgen, te weerstaan."

De zieke was onderwijl voortdurend aan 't gapen en Charcot verklaarde den toehoorders, dat zij hier met een geval van hysterische gaapzucht te doen hadden.

Een ander jong meisje werd nu binnengeleid en deze leed aan een pathologische gaapzucht. De aanblik deze twee gapende vrouwen was bijna niet te weerstaan en velen der studenten konden niet dan met moeite hun eigen kaken op elkaar geklemd houden. Charcot vertrok echter geen spier van 't gelaat en [illegible] rustig verder. "Als wij mijne [illegible] konden [illegible] den aandrang om te gapen weerstand [illegible]. De professor kon echter nu zelf niet verder. Hij opende zijn mond zoo ver hij maar kon en met den aanstekelijk [illegible] gemaakt had op een [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

BEKENDMAKING.

De publieke verkoop van ZILVEREN EN GOUDEN VOORWERPEN, beleend ter *Spaar- en Beleenbank*, van 1 Januari t/m. 30 Juni 18[illegible], onder N°. [illegible] A t/m. N°. [illegible] A zal plaats hebben op Donderdag den 23n. November a. s. en volgende dagen.

Belanghebbenden worden verzocht den verkoop te voorkomen, door de aanzuivering der verschuldigde interesten.

Curaçao, 1[illegible] November 1893.
De Voorzitter.
M. P. CURIEL.

ANUNCIO

Beendementoe público di PREENDANAN koe tien plaka fiá riba nan na *Spaar- en Beleenbank*, cesta eesnan di fo di 1 di Januari te 30 di Juni di 1891, bao di noember 4301 A te noember 8823 A, lo toema lugar Djaweebs, dia 23 di November i dianan koe ta sigui.

Ta pidi interesadonan di evita e beendementoe ayi pagando intres koe nan ta debe.

Corsouw, 16 di November 1893
President.
M. P. CURIEL.

EL LADRON MISTERIOSO

Una mañana os despertáis, y echáis á faltar el reloj, el bolsillo, otros objetos de valor; y, sin embargo, ni vosotros, ni ninguno de los individuos de vuestra casa ha oido el menor ruido durante la noche: ni hay tampoco huella de cómo el ladrón entró en la casa, ni salió de ella. Echáis á correr é informáis á la policía, y decidís al propio tiempo, adquirir un perro y una escopeta. Con todo esto, daréis entender á los ladrones que, en lo sucesivo, harán bien en no volver á vuestra habitación; es un procedimiento racional; pero en el ínterin, sin embargo, vuestro reloj, bolsillo, etc., etc, ya se han perdido.

Supongamos, con todo, lo que os dijese que ese ladrón que os robó y que era vuestro no entró jamás en vuestra casa: que había nacido en ella, que había vivido en ella durante muchos años, y que nunca había salido de ella hasta el dia en que se escapó con lo vuestro, aunque ni un alma humana le vió ni oyó jamás: supongamos, digo, que yo os dijese esto, y creríais que me he vuelto loco. Pues bien, no juzguéis con tanta ligereza.

Aquí están cuatro breves cartas. La primera dice como sigue: "Hará unos cuarenta días que recibí su consejo de tomar el Jarabe Curativo de la Madre Seigel. Había ya observado los buenos resultados que de su uso se seguían, por [illegible] de otras varias personas; pero hoy tengo el gusto de informar á V. que estoy completamente restablecido de mi enfermedad. Digiero los alimentos bien, y todos los órganos de mi cuerpo funcionan con perfecta [illegible] y regularidad. De V. [illegible] (firmado) Francisco Bravo. Calle de [illegible] [illegible] Linares, Provincia de Jaén. Abril 6, de 1893.

La carta que antecede [illegible] á Don Diego Molina, Farmacéutico [illegible] Linares.

La segunda carta, dirigida [illegible] del remedio, es [illegible]: "Permitan Vds. que les [illegible] expresivas gracias, por la [illegible] á conocer las virtudes del Jarabe Curativo de la Madre Seigel [illegible] de los anuncios en este [illegible]. Había estado sufriendo terriblemente de una enfermedad de estómago [illegible] gran alivio desde el momento en que empecé á tomar dicho Jarabe. De V. [illegible] (firmado) Antonia Clemente. Calle Duque de la Victoria, N.° [illegible] Octubre, [illegible]

Tercera carta: "He sufrido [illegible] de una enfermedad [illegible] había [illegible] cura, hasta que al fin [illegible] comprar una botella [illegible] reales, del Jarabe Curativo de la Madre Seigel. Yo no es [illegible] experimenté [illegible] y ahora he restablecido [illegible] mi salud. Tengo [illegible] esta medicina en mi casa, y la [illegible] á todas las personas [illegible] encontrado en mis viajes. De V. atmo. (firmado) Jesús Villanueva. (Comerciante en quincallería) L. Palma. Enero 25, de 1893.

Y, por último, esta carta: "Escribo á V. para expresarle mi gratitud por los informes que, con sus publicaciones, me han proporcionado con respecto al gran mérito de su Jarabe Curativo de la Madre Seigel para todas las enfermedades del sistema digestivo. Habiendo sufrido de un grave dolor de estómago, probé dicho Jarabe, y estoy ya casi completamente bien, aun cuando no he usado todavía más que una botella de él. De V. atmo. (firmado) Juan Marqués. Calle Nueva, [illegible] piso primero. Sevilla, Diciembre, 27, 1892."

Pues bien, todos estos casos no eran más que de una sola y única enfermedad, indigestión y dispepsia, más ó menos desarrolladas. A menudo hablamos de vernos "atacados" de enfermedad, como si ésta nos asaltara desde fuera como podríamos ser asaltados por un hombre, pistola ó cuchillo en mano. Este es el error que al principio de nuestro artículo hemos tratado de destruir con la comparación del "ladrón que había nacido en nuestra misma casa." Lo opuesto á ese error, es lo verdadero; la enfermedad se alimenta dentro, pero se manifiesta fuera; es como un ladrón que habita los bajos de nuestra casa, y se llama: "Indigestión y dispepsia;" y el sinnúmero de "dolores" que por él sufrimos, son hijos suyos.

La indigestión crea un veneno que se esparce por todo el sistema, por medio de la sangre, lo mismo que la inmundicie es arrastrada por una corriente ó un río á muchas leguas de distancia de su origen. De la indigestión se derivan el reumatismo, la bronquitis, la tisis, los dolores de riñones, las afecciones nerviosas, la influenza, etc., cuyos especiales resultadeos dependen únicamente del lugar en que viene á fijarse el verus de la enfermedad. Así, pues, cualquiera que vuestra enfermedad sea, tomad el Jarabe Curativo de la Madre Seigel, que él limpia y corrige el estómago, y os devolverá la salud.

No perdáis tiempo, porque este ladrón no está nunca satisfecho con robaros la comodidad, sino que, á menudo os roba también la vida.

Paul F. G. CURIEL

biedt het geëerde publiek zijne diensten aan tot het geven van lessen in de Fransche taal en in het Italiaansch- of dubbel boekhouden.

Grondtaal: Hollandsch of Spaansch

Curaçao, 13 Juni 1893.

[illegible] Curaçao.